Komisja uważa, że ministerstwo gospodarki i komunikacji poza swoimi zadaniami o charakterze regulacyjnym wykonuje zadania w ramach działalności związanej z własnością albo zarządzaniem przedsiębiorstwami, które zapewniają dostarczanie usług sieci lub usług łączności elektronicznej. W związku z tym faktem nie jest zapewnione skuteczne strukturalne rozdzielenie tych dwóch funkcji, co jest niezgodne z wymogiem przewidzianym w art. 3 ust. 2 dyrektywy ramowej.

([1]) Dz.U. L 108, s. 33.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias (Grecja) w dniu 16 września 2013 r. — Agrooikosystimata EPE przeciwko Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon (ministrowi gospodarki i finansów), Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon (ministrowi rozwoju rolniczego i artykułów żywnościowych), Perifereia Thessalias (Perifereiaki Enotita Magnisias) (regionowi Tesalia, okręg regionalny Magnezja)

(Sprawa C-498/13)

(2013/C 344/85)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Symvoulio tis Epikrateias

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agrooikosystimata EPE

Strona pozwana: Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon (minister gospodarki i finansów), Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon (minister rozwoju rolniczego i artykułów żywnościowych), Perifereia Thessalias (Perifereiaki Enotita Magnisias) (region Tesalia, okręg regionalny Magnezja)

Pytanie prejudycjalne

Czy aby mieć prawo dostępu do długoterminowego programu odłogowania gruntów rolnych zgodnie z systemem ustanowionym w rozporządzeniu (EWG) nr 2078/92 ([1]) i w rozporządzeniu (WE) nr 746/96 ([2]), konieczny jest status rolnika czy też wystarczające jest ponoszenie ryzyka gospodarczego za zintegrowane gospodarstwo, za którego zarządzanie jest się odpowiedzialnym?

([1]) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2078/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie metod produkcji rolnej zgodnych z wymaganiami ochrony środowiska i utrzymania obszarów wiejskich (Dz.U. L 215, s. 85–90).

([2]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 746/96 z dnia 24 kwietnia 1996 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2078/92 w sprawie metod produkcji rolnej zgodnych z wymaganiami ochrony środowiska i utrzymania obszarów wiejskich (Dz.U. L 102, s. 19–27).

Skarga wniesiona w dniu 18 września 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-502/13)

(2013/C 344/86)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Dintilhac, C. Soulay, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że stosując stawkę podatku VAT w wysokości 3 % do książek w formie cyfrowej (lub książek elektronicznych) Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciążą na mocy na mocy art. 96 — 99, art. 110 i art. 114 dyrektywy VAT ([1]) w związku z załącznikami II i III do tej dyrektywy i jej rozporządzeniem wykonawczym ([2]);

— obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi Komisja podnosi jeden zarzut oparty na naruszeniu dyrektywy VAT przez krajowe ustawodawstwo, które poddaje od dnia 1 stycznia 2012 r. dostawy książek elektronicznych super obniżonej stawce VAT w wysokości 3 %.

W przekonaniu Komisji stosowane obniżonej stawki VAT jest niezgodne z brzmieniem art. 96 i 98 dyrektywy VAT z tego względu, że taka stawka może być stosowana wyłącznie do dostaw towarów i świadczenia usług, o których mowa w załączniku III do tej dyrektywy. Wobec braku wyraźnej wzmianki w owym załączniku o dostawach książek elektronicznych, nie mogą one korzystać z obniżonej stawki podatku VAT. Pogląd taki ma znaleźć potwierdzenie również w brzmieniu art. 98 ust. 2 akapit drugi, który wyraźnie wyłącza z zakresu stosowania obniżonych stawek podatku VAT usługi świadczone drogą elektroniczną oraz w przyjęciu przez Komitet ds. VAT wytycznych, na mocy których obniżone stawki podatku VAT nie znajdują zastosowania do dostaw książek elektronicznych.

Komisja jest również zdania, że stosowana do dostaw książek elektronicznych obniżona stawka w wysokości 3 %, czyli w wysokości niższej od minimalnej stawki 5 % określonej w art. 99 dyrektywy VAT, nie może zostać objęta odstępstwem przewidzianym w art. 110 dyrektywy VAT, nie jest też zgodna z art. 114 wspomnianej dyrektywy.

([1]) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

([2]) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy VAT (Dz.U. L 77, s. 1).